

Kondor Katalin: Hazám, Európa?

2022 december 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Különös karácsonya lesz most Európának.

Ily közeli háború már régóta homályosította el a földrész karácsonyát, mint most, s ezúttal a mesterségesen keltett energiahány is „rátesz egy lapáttal” arra, nehogy fényesen ragyogjanak otthonaink, s városaink utcái, terei. Takarékoskodnunk kell, ez a parancs. S mi, akár akarjuk, akár nem, kénytelenek vagyunk alkalmazkodni. A „nem a mi háborúnkhoz”. Meg azokhoz is, akiknek a karácsony semmit sem jelent, akik – ünnep ide-oda – naponta ostromolják határainkat, zsebükben fegyverrel, s nekünk migránsoknak, menekülteknek kell neveznünk őket, holott cseppet sem azok, hanem térfoglalási szándékkal érkező harcosok. Akiknek – a világ jelenlegi urai szerint – helyük van Európában. S nekünk, európai „slakóknak” mindezt tudomásul kell vennünk. Mint ahogy tapasztalunk kell azt is, hogy ennyi hazugságot, mint amennyit elferdült, válságban lévő, az abnormálist dicsőítő világunkban naponta ránk zúdítanak, talán még sosem kellett elviselnünk. Hazám, keresztény Európa című háborzongatóan igaz versében, annak első versszakában Szabó Lőrinc – valamikor az 1920-as években – ezt írja: „Útálom és arcába vágom:/ – Száz év, de tán kétezer óta / került, mocskos, aljas világ ez, / ez a farizeus Európa!” S szavainak igazságával naponta kell szembesülnünk. Mert ma már szinte semmi sem maradt meg a keresztény Európából. Semmi, ami szellemi, eszmei. Csodálatos épületei, palotái, templomai, művészi alkotásai mind, mind veszélyben vannak, gyújtogatások, rongálások áldozataivá válnak, városaiban a legkisebb „örömünnep” is gyújtogatásba, rongálásba torkollik, s Európa mai urainak ez „természetes”. Holott a haza bölcsőt is jelent. Ahol jó egyetértésben, biztonságban megpihenni, ahol rend van, béke és szeretet, ahol tisztelik az értékeket, és ahol a jog nem azt jelenti, hogy mindent lehet. Legalább is egyeseknek. Randalizálni, robbantgatni, gyilkolászni, vallást gyalázni.

Egy ilyen káoszba süllyedt lét helyszínét vajon lehet-e hazának nevezni? Nem lehet. Az legfeljebb csak ország. Nos, mára már csak országokból áll Európa. A cél meg az, hogy ne is legyenek országok, csak valami massa, tömeghely legyen belőlük. És mára bizony azzá is váltak a vén Európa országai, a büszke nemzet valahol. Nincs mire büszkének lennie. Nem tudom, Európa gazdag és dőlyfős országaiban vajon van-e olyan szabály, amely azt rögzítené, mi az, amit megkövetel a haza? Nos, láthatólag nincs ilyen szabály. S mert nincs, a haza, a nagybetűs HAZA fogalma is értékét veszti. S ez már meg is történt. Mármost ez az értékvesztés. Mégis, minek nevezzük, hogy egy nyavalyás futballmeccs „hatására” fel lehet gyűjtani belvárosokat, pusztán szórakozásból tömegbe lehet vezetni teherautókat, szabad csoportosan nemzeteket erőszakolni, kultúrintézményekben robbantgatni, és így tovább. Valamint ezeket a sajnálatos történeteket elbagatellizálni is lehet. A szemünk előtt s a fülünk hallatára. Akik ezt tartják – kimondom, sokaknak nem fog tetszeni – azok nem keresztények, azoknak nincs fogalmuk, mit jelent a haza, s azok embernek is gyarlók. Továbbá nem érdemlik meg azt a földet, ahol élnek.

A világ káoszba ájult, vak, aki ezt nem látja. S mily érdekes a sors, a minket folytonosan kioktató, leckéztető, életünket naponta bíráló Európai Unió, pontosabban annak fura és fensébségének biztos tudatában okoskodó urai most bajban vannak. Szent karácsony ünnepe előtt nem nagyon, csak kicsit, de eljött az igazság pillanata. Az Európai Parlament több képviselője ellen ugyanis korrupció gyanújával vizsgálat indult. Loptak, csaltak ugyanis, közben meg másokat – legszívesebben bennünket, magyarokat – vádoltak, rágalmaztak, s féképp folyton kioktattak. Cseppet sem érdekelte őket, hogy még egy olyan nép, mint a magyar, nincs az Unióban. Amelyiken ily kegyetlen módon átgázolt volna a történelem. Török-pusztítás, Habsburg-megaláztatás, Trianon és két világháború, majd a kommunizmus dülása. S amely nép egykor a kereszténységet is megmentette Európa számára. S amely szembe szállt a szovjettel is. S amelyet a szomszédjai szétszaggathattak, hathatós nyugati segítséggel.

Nos, nekünk a fentiek miatt sem hazánk Európa. Nekünk Magyarország a hazánk és szeretnénk, ha Európa a mi földrészünk maradna. A mienk is! Háborúk nélkül, békében, hitünkben, jószomszédi együttlétben, korrupció európai vezetők nélkül, s féképp közösen védve a csodálatos, és mára már veszélyben lévő kultúránkat, az európai kultúrát.

Szabó Lőrincet, valamint a hatalmas és csodálatos magyar költészetet a „mivel” Európában nem túl sokan ismerik. Pedig jó volna, ha legalább a fentebb idézett vers utolsó sorait megpróbálnák megérteni: „hazám, boldogtalan Európa, / ha túléled a harcok végét, / elbírod-e még te az Istent, / a Szeretetet és a Békét?”

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló
